

Egy élet

*Egy élet hány marék homok
nincsen fordítója
egy dombban hány idő ragyog
lejárt homokóra*

*Pipacs ha lángol temető
novemberi éjben
töltésoldal és nyármező
piros gyertyafényben*

*Tudásom négy negyed holdja
négy égtáj dióba –
kultúránk kőre hullt roncsa
Magyarország-kóma*

*Hallucinál lélekbarang
kottázva hull a lomb
nyelveszakadtan néma hang
hull zenénk és szavunk*

*Hitem karóján ég inog
s a halott rokonok
koponyája mint telihold
homokkal bunyorog*

*Levegő vak humuszába
fény hajszálgökökerek –
élőn egek szárazsága
mint föld boltak felett*

*Idegem izzó szálait
még samott gerincem
s kibírják-e csillagaid –
már ne fűts Uristen*

*Tudatalatti hazámért
se versért vallásért
csalános úri magányért
se fogyó családért*

*Szememben fűcsomó sárgul
percemben év lobban
perzsel a szél Perzsiából
törpe árnyékom van*

*Túlexponált nap s éjszaka
röntgenfényű nyírfák
költöző fecskék bóbasa
szeptemberi kréták*

*Honvágya gyötört hazámba
– a talpamon szurok –
minden találkozásra
pokolból gyalogolok*

*Part lett a világ elhagyott
lemorzsolt tengerben
fuldoklik arcom és ragyog
szálló porszemekben*

Tryptichon

*Minden résen lila ég lobog,
nagy lángú gáz, ég az orgona,
idelátszik, hallik városom,
éhségemnek dörgő lábosa.*

*Bokra alatt árnyék üldögél,
járnai tanul a fény kavicson,
folyó lángja nadrágomig kap,
boldogságom szárazon iszom.*

*Szél játszik ingem pernyéjével,
asszony forró teste a homok,
levél hamis fehérje villan,
boldogok az otthontalanok.*

Kis tryptichon